

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. marta 2015.godine
Br. ref.: RK 786/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI127/14

Podnosilac

Agron Latifaj

**Ocena ustavnosti presude PML.br. 57/2014
Vrhovnog suda od 25. marta 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Agron Latifaj iz sela Kladernica, opština Srbica, koji se trenutno nalazi na izdržavanju zatvorske kazne u zatvoru u Dubrava, zastupljen od strane g. Mahmuta Halimija, advokata iz Mitrovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu PML. br. 57/2014 Vrhovnog suda od 25. marta 2014. godine, kojom je Vrhovni sud odbacio zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti kao neosnovan, i potvrdio presude Apelacionog suda i Osnovnog suda u Mitrovici.
3. Ova presuda je uručena podnosiocu zahteva 2. maja 2014. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude PML. br. 57/2014 Vrhovnog suda od 25. marta 2014. godine, kojom su, navodno, povedeni član 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] član 54. [Sudska Zaštita Prava] i član 102. [Opšta Načela Sudskog Sistema] paragraf 2 i 3 Ustava Republike Kosovo, i član 3. paragraf 2 Zakona o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: ZKPK)

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 6. avgusta 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 5. septembra 2014. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI127/14 imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i odlukom KSH. KI127/14 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 15. septembra 2014. godine, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 24. septembra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva.
10. Dana 6. februara 2015. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 25. maja 2012. godine, Okružni sud u Mitrovici je presudom P. br. 43/2010 proglasio podnosioca zahteva krivim za krivično delo ubistvo i neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja. Okružni sud ga je osudio na 10 godina zatvora za krivično delo predviđeno članom 146. KZK (izreka II) i na 3 godine zatvora, predviđeno članom 328, stav 2 KZK (izreka II), jedinstvenom kaznom zatvora u trajanju od 12 godina.

12. Dana 18. oktobra 2013. godine, Apelacioni sud Kosova je presudom PAKR br. 1108/2012, odlučujući povodom žalbi oštećene stranke E.N i podnosioca zahteva (optuženog) i odgovora na žalbe uložene od strane specijalnog tužioca usvojio žalbu oštećenog, E. N, a u presudi P. br. 43/2010 Okružnog suda u Mitrovici preinačio odluku o kazni sa jedinstvenom kaznom zatvora u trajanju od 15 godina. U izmenjenoj kazni, optuženom/podnosiocu zahteva, uračunao je vreme provedeno u pritvoru od 5. marta 2010. godine. Žalba uložena od strane odbrane optuženog Agrona Latifaja, odbijena je kao neosnovana.
13. Nakon toga, podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti na presudu PAKR. br. 1108/2012 od 18. oktobra 2013. godine Apelacionom sudu Kosova, tvrdeći bitnu povredu krivičnog zakona i tražio je da se ožalbene presude preinače, tako da se utvrdi da, zbog mentalnog oboljenja pretrpljenog od strane optuženog u ovom slučaju, u skladu sa članom 148. Krivičnog zakona, dužina zatvorske kazna treba da bude kraća, i da se žalba oštećenog smatra neblagovremena.
14. Dana 25. marta 2014. godine, Vrhovni sud Kosova, presudom PML. br. 57/2014 odbio je žalbu podnosioca kao neosnovanu.
15. Vrhovni sud smatra:

“Tvrđnje u zahtevu o nedostatku obrazloženja branioca osuđenog o tome da je drugostepeni sud postupio u suprotnosti sa članom 400. st. 2 ZKPK-a, kada žalbu oštećene strane nije odbacio jer ista nije bila najavljena predstavlja neosnovanu tvrdnju. Drugostepeni sud je pravilno postupio kada je uzeo u razmatranje žalbu oštećene strane iako ista nije bila najavljena, iz razloga što je prema članu 400. st. 2 ZKPK-a predviđeno da ako lice koje ima pravo na žalbu u zakonskom roku ne najavi žalbu, smatra se da se odreklo prava na žalbu, osim u slučajevima iz stava 4 ovog člana kada je optuženom izrečena zatvorska kazna. U ovom slučaju je žalba Envera Nike, kao oštećene strane ovlašćene za podnošenje žalbe dozvoljena iako nije bila najavljena. Stoji konstatacija branioca da je oštećena strana u žalbi govorila i o toku događaja, međutim te tvrdnje pravilno nisu ocenjene od strane drugostepenog suda, već su ocenjene samo tvrdnje koje se odnose na izrečenu kaznu na koju je i izjavljena žalba“.

16. Što se tiče zahteva podnosioca o mnogo blažoj kazni, Vrhovni sud smatra:

“Tvrđnje branioca u zahtevu za izricanje blaže kazne za osuđenog neosnovane su jer su u drugostepenoj presudi iznesene okolnosti ocenjene od strane prvostepenog suda u vezi sa odmeravanjem kazne, kao i okolnostima koje su navele drugostepeni sud da presudom preinači odluku o kazni, tako da optuženog kazni jedinstvenom kaznom zatvora od 15 (petnaest) godina opravdavajući istu otežavajućim okolnostima i obrazlažući iste. Žalba branioca je od strane drugostepenog suda odbijena kao neosnovana jer ista nije predstavila neku okolnost koja nije ocenjena od strane prvostepenog suda. U obrazloženju drugostepene presude izneseni su pravilni i dovoljni razlozi koji opravdavaju donošenje odluke o kazni. Na osnovu navedenog, a u smislu člana 456. ZKPK-a, odlučeno je kao u izreci presude“.

17. Podnosilac zahteva se trenutno nalazi na izdržavanju kazne koja je potvrđena i na taj način postala pravosnažna presudom PML. br. 57/2014 od 25. marta 2014. godine, Vrhovnog suda Kosova.

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva tvrdi da su osporenim odlukom prekršena prava zagarantovana članovima 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], 54. [Sudska Zaštita Prava] i 102. [Opšta Načela Sudskog Sistema] stavovi 2 i 3 Ustava Kosova i članom 3. stav 2 ZKPK.
19. Podnosilac zahteva traži od Suda: *“Da se proglase protivustavnim presude Apelacionog suda u Prištini PAKR .br. 1108/2012 i Vrhovnog suda Kosova PML. br. 57/2014 i da naloži da se ove presude ukinu i predmet vrati na ponovno suđenje i odlučivanje pred Apelacionim sudom u Prištini.”*
20. Podnosilac, na kraju zahteva, traži i: *“da se žalba oštećene strane, izjavljena protiv prvostepene presude, smatra nedozvoljenom, jer je izjavljena u suprotnosti sa članom 400, st. 1 i 2 ZKPK-a, a dotiče i odredbu člana 102, st. 2 i 3, kao i član 31. Ustava“.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Pre svega, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su predviđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.
22. U tom smislu, Sud se poziva na pravilo 36 (1) (d) i 36 (2) (b) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev *prima facie* opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,

[...]”

23. Kao što je gore navedeno, podnosilac zahteva tvrdi da su presuda PML.br. 57/2014 Vrhovnog suda i presuda PAKR. br. 1108/2012 Apelacionog suda donete u suprotnosti sa članovima 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], 54. [Sudska Zaštita Prava] i 102. [Opšta Načela Sudskog Sistema] stavovi 2 i 3 Ustava.
24. Vezano za ove navode, Sud podseća na obrazloženje Vrhovnog suda u odgovaranju na tvrdnje podnosioca zahteva o povredi zakona i bitnoj povredi procesnih odredbi (vidi stav 15).

25. Sud takođe primećuje da su tvrdnje podnosioca u njegovom zahtevu za izricanje mnogo blaže kazne za osuđenu stranku obrazložene od strane Vrhovnog suda (vidi stav 16).
26. U tom smislu, Sud nalazi da ono što pokreće podnosilac zahteva predstavlja pitanje zakonitosti, a ne ustavnosti.
27. U tom smislu, Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama i zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane Vrhovnog suda, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
28. Ustavni sud ponavlja, da nije njegov zadatak po Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena, u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene relativna pravila procesnog i materijalnog prava. (Vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi, takođe slučaj KI70/11 podnosioca zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavnog suda, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine). Sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom postupka u njegovom slučaju, ne pokreće tvrdnju o povredi prava zaštićenih Ustavom. Sud primećuje da je podnosilac zahteva imao mnogo prilika da predstavi svoj slučaj pred redovnim sudovima.
29. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi izneti na pravilan način i da li je postupak, gledano u celosti, sproveden na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi: *inter alia*, slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, usvojen 10. jula 1991. godine).
30. S tim u vezi, Sud primećuje da je obrazloženje, koje se odnosi na zahtev da se žalba oštećene stranke protiv prvostepene presude smatra neprihvatljivom i zahtev za izricanje mnogo blaže kazne u presudi Vrhovnog suda, jasno. Nakon razmatranja svih postupaka, Sud je, takođe, utvrdio da postupak pred Apelacionim sudom nije bio nepravičan ili proizvoljan (vidi slučaj: *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
31. Iz gore navedenih razloga, Sud smatra da činjenice iznete od strane podnosioca zahteva ni na koji način ne opravdavaju navodnu povredu ustavnih prava na koje se pozvao podnosilac zahteva.
32. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i 36 (2) b) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i 36 (2) b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 30. marta 2015. godine je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- III. DA OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani